

141 Tu zici, "Ei bine, aceasta ar putea arăta de parcă eu încă sunt bolnav."
Acea nu... Acestea sunt doar aripi de Îngeri adunați împreună. Asta-i tot.
Acesta-i Dumnezeu într-o formă de binecuvântare. Aceasta pare mohorât
pentru tine. Trage-te puțin mai aproape de aceasta și uită-te la ea din
nou, vezi dacă acesta nu-i Dumnezeu stând acolo, ținând Cuvântul Lui.
142 Acum așa cum ne avem capetele aplecate, eu voi preda serviciul la
Fratele Neville, păstorul nostru.

FI SIGUR DE DUMNEZEU

Și Aceasta se citește așa.

Și Ilie Tișbitul, care era... un locuitor al Giliadului, a zis către Ahab, Cum
viu este DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, înaintea căruia eu stau, nu va fi
nici rouă nici ploaie în acești trei ani, ci numai după cuvântul meu.

Și cuvântul DOMNULUI a venit la el, zicând,

Vino aici, și întoarce-te către răsărit, și ascunde-te lângă pârâul Cherit-
Cherit, (am vrut să spun) care este înaintea Iordanului.

Și va fi, că tu vei bea din pârâu; și Eu am poruncit corbilor să te
hrănească...

Așa că el a mers și a făcut după cuvântul DOMNULUI: căci el a mers și a
locuit lângă pârâul Cherit, care este înaintea Iordanului.

Și corbii i-au adus pâine și carne dimineața, și pâine și carne seara; și el a
băut din pârâu.

Și a venit să se împlinească după o vreme, că pârâul s-a uscat, pentru că
acolo nu era ploaie în țară.

Și cuvântul DOMNULUI a venit la el, zicând,

Ridică-te, și du-te la Sarepta, care aparține la Sidon, și locuiește acolo:
iată, Eu am poruncit unei femei văduve de acolo să te întrețină.

Deci el s-a sculat și a mers la Sarepta. Și când el a venit la poarta cetății,
iată, femeia văduvă era acolo să adune vreascuri: și el a chemat-o, și a zis,
Adu-mi, eu te rog, puțină apă într-un vas, ca să pot bea.

Și așa cum ea se ducea să aducă, el a chemat către ea, și a zis, Adu-mi, eu
te rog, o bucată de pâine în mâna ta.

Și ea a zis, Așa cum viu este DOMNUL Dumnezeuul tău, eu nu am o
plăcintă, decât o mână de făină în butoi, și puțin ulei într-un urcior: și,
iată, eu adun două bețe, ca să pot merge înăuntru și să o pregătesc pentru
mine și pentru fiul meu, ca noi să o putem mânca, și să murim.

Iar Ilie a zis către ea, Nu te teme; du-te și fă așa cum ai spus: dar fă-mi
mie din aceea o plăcintă mică mai întâi, și adu-o la mine, și după aceea fă
pentru tine și... fiul tău.

Căci așa vorbește DOMNUL Dumnezeuul lui Israel, Butoiul de făină nu se
va micșora, urciorul de ulei nu se va termina, până în ziua când
DOMNUL trimite ploaie pe pământ.

Și ea a mers înăuntru și a făcut după spusele lui Ilie: și ea, și el, și casa ei,
au mâncat multe zile.

Și butoiul de făină nu s-a micșorat, nici urciorul de ulei nu a scăzut, după
cuvântul DOMNULUI, care a fost vorbit de Ilie.

Pentru vorbirea din dimineața aceasta, chiar înainte de a merge în
străinătate, am ales un text, din acesta: Fi Sigur De Dumnezeu.

2 Iar acum, Doamne, binecuvântează Cuvântul Tău așa cum Acesta
merge înainte, și fie ca Duhul Sfânt să captureze mințile noastre și

gândurile noastre, și să ne pregătească pentru vizitarea Lui, așa cum noi L-am chemat să vină. Căci noi nu venim la casa Domnului să fim văzuți, sau să vedem, ci să învățăm despre Tine, și să știm despre natura Ta, și calea Ta, și cauzele Tale, ca să putem fi în stare să întâmpinăm problemele vieții, cu o asigurare reală, fiind siguri de Dumnezeu. Acordă aceasta, Doamne. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

3 Trebuie că a fost o dimineată înfricoșătoare. A fost așa de cald și praf, și oamenii erau în stradă, flămâzind, și pământul era așa de fierbinte că era gata să ardă. Toată aceasta era reflectarea păcatelor lor și a descompunerii lor morale.

4 Voi vedeți, Ahab domnea în-în Israel, la timpul acela, sau peste Israel, și el era cel mai păcătos dintre toți împărații lui Israel. Acolo nu a fost nici un împărat așa de rău ca Ahab, căci el, fiind învățat și știa mai bine, el nu a omis să continue să displacă lui Dumnezeu în tot ce a făcut el. Deși el avea un mare sistem militar, și poporul a devenit foarte prosper sub domnia lui, dar, totuși, tu nu poți să displaci lui Dumnezeu și să te aștepți să-ți meargă prea mult.

5 Și apoi, în cununia lui, în loc să se căsătorească printre propriul lui popor, el a mers dincolo și s-a căsătorit cu o păcătoasă, o idolatră, închinătoare la idoli. El s-a căsătorit cu Izabela. Și ea nu era o credincioasă.

6 Și nici un credincios nu ar trebui să se căsătorească vreodată cu o necredincioasă, sub nici o formă. Întotdeauna trebuie să se căsătorească cu credincioase.

7 Dar Ahab a făcut acest lucru rău. Și fără îndoială că Izabela era o femeie frumoasă. Și el s-a dat pentru felul cum arăta ea, în loc de ceea ce era ea. Așa-i cum, așa de mulți oameni fac aceeași greșală până în ziua de azi.

8 Și ea a adus idolatrie în națiune, printre oameni. Și poporul, preoții, lucrătorii lor, au căzut pradă la această mare cerință populară.

9 Și acesta-i tocmai tabloul despre țara noastră astăzi. Noi am căzut sub cerința populară. Fără îndoială că preoții s-au gândit că aceasta ar fi în ordine, atât timp cât guvernul lor o aproba. Dar mie nu-mi pasă ce aprobă guvernul, aceasta trebuie să fie ce aprobă Dumnezeu. Și poporul se gândea că ar fi în ordine dacă ei anticipau în unele din lucrurile lor lumești.

10 Și cineva ar putea să-mi ceară să reconstitui ceea ce tocmai am spus, că aceasta a fost o imagine foarte asemănătoare de astăzi. Am putea să nu ne gândim că suntem închinători la idoli, dar noi suntem. Și guvernul o sprijinește. Oamenii astăzi sunt închinători la idoli, pentru că ei-ei se închină la idoli. Unii din ei venerează stele de cinema, ca idoli. Unii venerează banii, ca idoli. Iar unii venerează stele de televiziune, ca idoli.

necredință, fie ca aceasta să vină la noi din nou, Doamne, cu credință să mutăm munții. Acordă aceasta, Doamne.

136 Noi credem că Tu te miști, Duhul Sfânt saturând prin această clădire, peste acest popor, și în inimile lor, mișcându-i să accepte pe viul Dumnezeu. Noi facem aceasta în Numele lui Isus Cristos.

Credința mea privește sus la Tine,

Tu Miel al Calvarului,

Salvator Divin;

Acum ascultă-mă în timp ce mă rog,

Ia-mi toate păcatele la o parte,

Nici să nu mă lași vreodată să rătăcesc

Departa de la Tine.

137 Voi o intenționați? Voi o primiți? Ridicați-vă mâna, și ziceți, "Eu acum o primesc. Eu cred."

În timp ce calc acest labirint al vieții,

Și întristări în jur-mi se răspândesc,

Fi Tu Călăuză mea;

Fă întunericul să se schimbe în ziuă,

Șterge temerile întristării la o parte,

Nici să nu mă lași vreodată să rătăcesc

Departa de la Tine.

Să ne aplecăm capetele.

138 După acest Mesaj aspru, tare tăiat; dur, și adus într-un fel aspru, dar acesta-i Adevărul. Și dacă voi credeți smerit că ceea ce ați cerut, aceea veți primi, să nu lăsați niciodată ca nimic să vă împingă de la acel drum drept. Stați chiar acolo. Nu contează cât de mult aș predica eu, orice fac eu, sau orice ar face vreun om, aceasta niciodată nu va avea efect până când nu îl acceptați ca proprietatea voastră personală.

139 Dacă voi credeți asta cu toată inima voastră, tot ceea ce ați dorit, dacă v-ați mărturisit păcatele voastre, Dumnezeu v-a iertat. Niciodată să nu vă mai îndoiiți de aceasta. Dacă ești un căzut, ai fost luat înapoi, în dimineata aceasta. Dacă ai nevoie de Duhul Sfânt, atunci fi botezat în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatului tău. Acela-i Cuvântul lui Dumnezeu. El nu Îl va modifica pentru nici o biserică, nici denotațiune, sau nimeni altcineva. Aceasta trebuie să fie în felul acela. Noi trebuie să îndeplinim cerințele Lui, nu cerințele bisericii, cerințele Lui. Asta-i ce noi trebuie să facem.

140 El a zis, "Rugăciunea de credință va salva pe cel bolnav." Dacă ești bolnav, eu m-am rugat rugăciunea de credință pentru tine. Tu te-ai rugat în propria ta inimă. Și ai crezut, ai acceptat, stai liniștit pe aceasta. Aceasta trebuie să fie în felul acela. Nimic nu o poate lua, nu contează cât de mohorât arată.

"Eu sunt sigur că El este Dumnezeu. Eu cred că El Își ține Cuvântul. Și sunt sigur că cererea mea... Eu o voi pune sub Sânge, chiar acum." Dacă tu faci asta, pune fiecare păcat.

Fiecare păcat este necredință. Tu ai putea fi un membru de biserică, dar eu vreau să spun păcat, "necredința" ta. Tu îl așezi jos ca o jertfă. Tu îl vei jertfi. Tu vi la cruce. Tu vei jertfi, acum, toată necredința ta. Și predă-o acolo la El, și să știi că El este, și tu ești sigur că El va răspunde. Dacă tu ești din acela, ridică-ți mâna. Rămâi așa.

131 Doamne, Tu ești Dumnezeu. Aici este Uleiul lor și Grăuntele lor, amestecate împreună. Ei Îl aduc la cruce, unde Focul lui Dumnezeu va cădea în inimile lor (dacă ei într-adevăr intenționează asta) și consumă jertfa aceea. Tu te vei mișca pe scenă, ridici apa ascunsă. Venind din Cer, într-un car de Foc. Tu vei zgudui cerurile întregi și pământul, ca să-i răsplătești.

132 Așa cum ei stau cu mâinile ridicate sus în aer, semnificând că ei cred, și s-au pus pe ei înșiși, și fiecare cerere care o au, chiar pe altarul Tău. O Dumnezeu al Cerului și pământului, Judecătorul Cerurilor și pământului, sigur Judecătorul Cerului și pământului va comite neprihănire. Cu siguranță El Iși va ține Cuvântul, Tu Care cunoști inimile oamenilor, inimile femeilor, inimile acestor oameni.

133 Doamne Dumnezeule, eu îmi ridic propriile mele mâini, căci știu că am o schimbare a slujbei acum. Și eu cred că Tu ești. Eu Te-am văzut stând acolo în Stâlpul de Foc. [Fratele Branham bate pe amvon de trei ori – Ed.] Eu Te-am văzut cercetând secretele inimii oamenilor. Nici o singură dată nu ai dat Tu greș. Tu ai promis-o când Tu ai făcut-o acolo, vizavi de stradă aici, când Tu ai început mai întâi să faci aceste lucruri. Și Tu m-ai ocrotit în jurul lumii, și în jur și în jur. Eu sunt sigur că Tu ești Dumnezeu. Eu sunt sigur de asta.

134 Mă ofer pe mine cu aceste persoane, și sacrificiul a tot ceea ce am, Doamne, către Tine, pentru serviciu. Eu pornesc iarăși, Doamne, mișcându-mă în jurul lumii. Ajută-mă, O Dumnezeule. Dacă eu nu Te-am crezut vreodată, iartă-mă de păcatele mele. Iartă-mă de necredința mea. Eu știu că Tu ești, și un răsplătitor al acelora care Te caută.

135 Tot la fel, eu mărturisesc păcatele poporului meu, în dimineața aceasta, slăbiciunile lor și îndoiala lor, așa cum ei stau cu brațele lor în aer. Eu mărturisesc păcatele lor, Doamne, și toate slăbiciunile noastre. Trimite Duhul Sfânt peste noi, cu pecetea aprobării Tale, că Tu ești Dumnezeu. Și Tu ești aici acum să ne primești, și să ne iei în brațele Tale, și să ne răscumperi de tot ceea ce noi am pierdut. Dacă este sănătatea noastră, fie ca aceasta să fie refăcută de o sută de ori. Dacă este sufletul nostru, fie ca acesta să vină la noi ca un articol înfloritor, strălucind, umplut cu Duhul Sfânt, să fie prezentat înaintea lui Dumnezeu. Dacă este

Dar tot ce voi puneți înainte de Dumnezeu este un idol, să fie aceasta orice poate să fie.

11 Chiar la Satan, marele nostru adversar, este unul așa de deștept, încât el chiar pune, uneori, biserica înainte de Dumnezeu. Voi ați putea avea o biserică mare. Ar putea să fie o clădire mare, sau ea poate să fie o denominațiune mare. Și, iarăși, ea poate să fie o mare adunare, dar să nu lăsați nimic să vină înainte de Dumnezeu, în inima voastră. Orice înaintea lui Dumnezeu, este un idol.

12 Și oamenii aceștia știau că ei nu erau duhovnicești cum obișnuiau să fie, sub domnia altor împărați. Și ei se gândeau, că doar din cauză că ei erau o națiune religioasă, că totul ar fi în ordine. Și acela-i felul cum și noi am ajuns la punctul acela.

13 Cu câteva luni în urmă eu vorbeam cu un prieten foarte bun de-al meu. Și el a zis, "Frate Branham, eu cred că tu prinzi aceste State Unite în jos prea strâns." El a zis, "Tu întotdeauna răcnești la păcat și cum Dumnezeu urmează să pedepsească această națiune."

14 Am zis, "El trebuie să o facă, ca să fie drept."

El a zis, "Dar, Frate Branham, tu uiți că această națiune a fost fondată pe Scripturi. Și strămoșii noștri au venit aici, și Dumnezeu ne-a dat această moștenire. Și noi suntem o națiune religioasă."

15 Am zis, "Asta-i adevărat, toată aceasta. Și nimeni nu știe cum apreciez eu această națiune! Dar, uitate, fratele meu, și Israel a fost ales de Dumnezeu, și El i-a trimis profeți și oameni mari. Dar Dumnezeu nu poate suferi păcatul. El a făcut ca Israel să recolteze fiecare grăunte care l-au semănat. Și dacă El a făcut pe Israel să culegă ce a semănat, El ne va face pe noi să culegem ce semănăm. El nu face deosebire de persoane."

16 Și noi am ajuns la punctul să ne gândim că deoarece ne odihnim pe ceea ce au făcut strămoșii noștri, sau asupra a ceea ce marii noștri fondatori ai bisericilor, ce era marele lor sacrificiu către Dumnezeu, care este în ordine și așa de mult apreciat, dar noi nu putem să extragem mântuire din ce au făcut ei! Mântuirea este o afacere individuală între fiecare persoană și Dumnezeu. Nu cu națiunea noastră, cu biserica noastră, ci cu noi înșine înaintea lui Dumnezeu, noi răspundem.

17 S-a ajuns la punctul în țara noastră, încât în mijlocul celui mai spiritual popor care noi avem, tu mergi la bărbați și femei spirituali, și tu afli în inima lor că există ceva ce le lipsește.

18 Noi am fost, în ultimele câteva săptămâni, am trecut peste câteva din aceste lucruri, și am aflat că în oamenii care m-am gândit că era miezul, totuși eu aflui că ei pun accentul pe lucrurile temporare, mergând în jur și zic, "Dumnezeu îmi dă cel mai mare așa-și-așa. Dumnezeu dă..." Tu te amăgești.

19 Lucruri mari materiale nu se odihnesc întotdeauna în voia lui Dumnezeu. Dumnezeu face ca ploaia să cadă pe cel drept și pe cel

nedrept. Dar ceea ce lumea are nevoie astăzi nu este o mistificare de credință, să încerci să te prefaci în ceva și să o numești spiritual.

20 Uneori credința va face miracole mari, și totuși nu vin dintr-o inimă spirituală. Nu a spus Domnul nostru? "Mulți vor veni la Mine, în ziua aceea, și zic, 'Nu am făcut eu aceasta și aceea, în Numele Tău?' Și Eu le voi mărturisi, 'Depărtați-vă de la Mine, voi lucrători ai fărădelegii.'" Ce este fărădelege? Este ceva ce tu știi să faci drept și nu o faci. "Eu niciodată nu v-am cunoscut," va zice El. Și noi trăim în ziua aceea.

21 Ce noi avem nevoie astăzi nu sunt o mulțime de lucruri materiale. Noi avem aceea. Noi nu avem nevoie de biserici mai mari. Noi nu avem nevoie de adunări mai mari. Noi nu avem nevoie de mai mult radio și la televiziune. Noi nu avem nevoie de așa mai multe din aceste lucruri. Dar ce noi avem nevoie astăzi, să fim spirituali, este persoane care se vor smeri înaintea lui Dumnezeu, dacă ei nu au nici un ban, și se vor ruga până când spiritul acela din ei este satisfăcut cu bunătatea lui Dumnezeu, și are loc o trezire în interiorul inimii lor, care schimbă comportările lor și atmosfera în care ei trăiesc.

22 Tu ai putea să nu ai o pereche de pantofi în picioare, tu ai putea să fi îmbrăcat în zdrențe, dar ceva în inima ta cântă melodiile lui Dumnezeu. Eu mai degrabă aș avea aceasta decât toți banii din lume.

23 Deci tu nu poți spune că lucrurile naturale sunt întotdeauna semnul binecuvântării lui Dumnezeu. David a vorbit aceea către Domnul, că l-a văzut pe cel rău răspândind înaintea lui... ca un pom mare de dafin. Dar Dumnezeu l-a întrebat, "Dar te-ai gândit vreodată despre el la sfârșit?" Nu contează cât de bune haine purtăm, cât de mult avem de mâncat, nu aceea este ce merge în Prezența lui Dumnezeu. Acest trup în care noi locuim, piere, indiferent de cât este de îngrijit. Dar sufletul este cel care este în om; este o stare a spiritului care se mută în Prezența Dumnezeului cel viu.

24 Dar noi luăm lucrurile ca ceva normal. Noi credem că doar pentru că noi suntem o națiune... Așa a crezut Ahab și tot Israelul, în ziua aceea, au luat lucrurile ca ceva normal, că totul era în regulă. Preoții și predicatorii lor au încercat să le spună, "Totul este bine. Totul este chiar bine." Dar ei au avut pe unul, el a strigat împotriva lucrului greșit, pentru că acest unul știa că un Dumnezeu sfânt nu putea fi mulțumit cu tendințele moderne ale unei religii nesfinte.

25 Așa rămâne Dumnezeu din Cer același astăzi. În toate eforturile noastre și lucrurile mari care încercăm să le facem, Dumnezeu nu va fi mulțumit niciodată în afară de o viață sanctificată în întregime înaintea Lui.

26 Noi am putea zidi școli, și capele, și tabernacole. Am putea avea organizații. Am putea face lucruri mari, dar totuși Dumnezeu nu va fi satisfăcut până când sufletul uman devine unul sfințit pe altarul lui

presupun că... o duzină de vrăbii nu s-ar vinde pentru un ban în dimineața aceasta, pentru că nimeni nu le vrea. Acolo ar fi povara de a le îngropa. Dar Tu cunoști pe fiecare din ele; Tu cunoști fiecare până care-i în trupul lor. Tu cunoști fiecare păr care-i pe capul nostru.

126 O Doamne, răspunde rugăciunii. Lasă-i să fie siguri, în dimineața aceasta, că Tu ești Dumnezeu, și Acesta-i Duhul Tău. Fie ca stagnarea și strălucirea acestei religii din ziua modernă să cadă la o parte de la ei, zicând, "Oh, eu aparțin la anumită cutare biserică." Dumnezeule, fie ca aceea să se șteargă din mintea lor, chiar acum. În acest unic moment, fie ca ei să apuce o privire a Vieții Eterne. Și atunci ei vor căuta și vor flămânzi după Aceasta, să știe ce este Dumnezeu, și ei sunt siguri că El este. El își ține Cuvântul Lui.

127 Către păcătos, fie ca ei să se pocăiască repede, să se pregătească pentru botezul în Numele lui Isus Cristos. Și Tu ai promis că Tu le vei da Duhul Sfânt. Tu ai spus-o, Doamne. Tu îți ții promisiunea Ta.

128 Există un căzut care-i sigur că Tu ești Dumnezeu, și ei s-au rătăcit. Fie ca ei să vină astăzi, pentru că Tu ai spus, "Chiar dacă păcatele voastre sunt ca roșu stacojiu, ei vor fi albi ca zăpada. Roșu ca roșu aprins, ei vor fi albi ca lâna."

129 Și dacă există din aceia care sunt bolnavi, fie ca ei să realizeze că Tu ești Dumnezeu. Tu îți ții Cuvântul Tău. Tu trebuie să-ți ții Cuvântul Tău. Așa cum ei se pun, cu Uleiul lor, Duhul care este în ei care mărturisește că ei cred. Iar apoi, de asemenea, cu Cuvântul, Pâinea Vieții care a mers înainte, Cristos; întemeiat lor, în Vechiul Testament; și în Noul Testament, să le arăți că El este același ieri, azi, și în veci. Fie ca ei să amestece acel Cuvânt cu Uleiul, Duhul, care ei îl au, apoi să stea pe picioarele lor la altar, zicând, "Asta-i tot ce am, Doamne. Eu o aduc."

Oh, cum vei înmulți Tu! Cum va chema aceasta pe Dumnezeul din istorie pe scenă! Cum îl va face pe Iehova să se ridice, cu o inimă crescândă, că, „Eu am un copil care Mi se va supune. Eu l-am trecut prin examen, și el dovedește că Mă iubește și Mă crede. El este sigur că Eu sunt." Căci se zice, "Cel ce vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El este, și un răsplătitor al acelora care Îl caută cu sânguință." Acordă aceasta, în ceasul acesta, așa cum noi o predăm Ție.

130 Și, acum, în timp ce ne avem capetele aplecate. Și cei care sunt în nevoie de ceva, vreți să stați în picioare, care vrea să pună... Acum, dacă nu ești sigur că El este Dumnezeu... Dacă ești sigur că El este Dumnezeu, că va ține promisiunea Lui, salvarea, vindecarea, orice este aceasta, dacă tu ești sigur că El este Dumnezeu, ridică-te în picioare. Dacă ai pe altcineva pentru care vrei să te rogi, ridică-te în picioare. Dacă ești-dacă ești sigur că El este Dumnezeu, fă-ți cererea de cunoscut în adunarea celor sfinți. Tu faci aceasta așa cum stai... [Porțiune goală pe bandă – Ed.]

Norului." Și când tu o vezi, de la o distanță, este cea mai groaznică priveliște de mohorâre care ai văzut-o vreodată. Doar nori uniți împreună, când te uiți la ea de la o distanță mare. Dar când vii foarte aproape de el, acesta se schimbă. Acestea sunt aripi de Îngeri bătând împreună, cântând aleluia către Domnul. Deci asta-i ce este întristarea uneori. Dacă te uiți la acesta, de la distanță mare, el arată mohorât și întunecat. Dar ia pe Dumnezeu pe Cuvântul Lui și fi sigur că El este Dumnezeu, și mută-te aproape de acesta, și vei afla că acestea sunt doar aripi de Ingeri bătând împreună.

120 Ea era cumva cum era Abraham, chemată să dea tot ce avea ea, să o așeze pe altarul de jertfă. Poate tu ești chemat așa, în dimineața aceasta. Renunță la căile tale. Renunță la necredința ta. Renunță la tot ce ai. Și atunci ia Uleiul și Cuvântul, și amestecă-L împreună, și pune-L pe altarul sacrificiului de sine. Tu vei afla, că Acesta îl va chema pe Dumnezeu pe scenă, tot așa de sigur cum eu stau în acest amvon.

Gândiți-vă la aceasta în timp ce ne rugăm.

121 Aveți voi o nevoie astăzi? Aveți voi o nevoie mai mare decât cum sunteți fizic în stare să obțineți? Sunt banii așa de puțini că nu vă puteți plăti chiria? Vor copiii încălțăminte nouă, și nu aveți banii să le cumpărați? Este butoiul gol la casa voastră, și urciorul aproape uscat? Voi nu puteți cumpăra hrană pentru animalele voastre? Și, acolo, ceva-i greșit? Amintiți-vă, El a făcut o promisiune.

122 Ești tu bolnav, și doctorul spune că ai nevoie de o operație? Tu nu ai banii ca s-o faci? Tu ai nevoie.

123 Ești tu un păcătos? Este nevoia ta mare, știind că dacă Dumnezeu ar chema, astăzi, tu ai fi pierdut? Ești tu un căzut fugind de Dumnezeu? Și tu știi că aparții la ceva biserică, dar tu știi că nu ești în ordine? Propria ta conștiință îți spune, conform cu Cuvântul, că tu nu ești în ordine. Și tu ai o nevoie. Nu lăsa ca aceste cuvinte să cadă în terenuri spinoase, sau pe stânci, inimi împietrite. Fie ca ele să cadă în pământ bun, fertil.

124 Dacă ești bolnav și tu... doctorul zice că nu te poți face bine, și tu promiți lui Dumnezeu că Îl vei sluji toate zilele vieții tale, și ești sigur că El este Dumnezeu, vino și îndeplinește cerința Lui. Dacă ai o nevoie, vrei să faci atât de mult ca să-ți ridici mâna spre Dumnezeu, că tu ai o nevoie de ceva? Dumnezeu să te binecuvânteze.

Să ne rugăm.

125 O Doamne, tot atât de sigur cum sunt în acest amvon în dimineața aceasta, eu știu că acolo nu ar putea fi una din mâinile acelea să se ridice fără ca Tu să o știi, căci Tu ești Dumnezeu. Tu ai zis, "Nu sunt așa multe vrăbii vândute pentru doi bani? Cu cât mai mult sunteți voi decât o vrăbie!" Cu cât mai mult ai văzut Tu mâinile acelor ființe muritoare, pentru care Fiul Tău Isus a murit! Cu cât mai mult ai văzut Tu mâinile lor decât ai vedea Tu o vrăbie, dacă ea a căzut în dimineața aceasta! Eu

Dumnezeu, consacrat pentru lucrările lui Dumnezeu. Și voi nu mai găsiți aceea.

27 Tu afli că adunările noastre de rugăciune sunt așa de slabe, doar cam un minut de rugăciune, sari în pat. Noi aflăm că aceea se întâmplă cam o dată sau de două ori pe zi. Când, noi toți suntem vinovați. Națiunea noastră, moral, se descompune. Noi avem Billy Grahame și Oral Roberts peste tot. Dar până când nu vine o sete în inima Americii, să o aducă iarăși înapoi la un Dumnezeu viu, la o experiență vie, la o credință nemuritoare în Dumnezeul cel viu, noi doar ne batem creierii, așa cum s-ar zice, afară.

28 Noi am putea umbla cu pieptul în afară, cu gulerile noastre întoarse înapoi, și umblăm în jos pe stradă, și dorim să fim numiți "Doctor" sau "Reverend." Noi am putea păstoria cele mai mari biserici care există în țară, și am putea fi așa de pioși cât putem să fim, încât nici un om nu poate pune un deget pe viața noastră. Dar până când sufletul acela care este în interiorul nostru nu este în flăcări pentru Dumnezeu, până când ceva înăuntru acolo, care dorește după El! "Cum cerbul găfâie după pârâul de apă, sufletul meu însetează după Tine, O Dumnezeule." Până când noi ajungem la acel fel de experiență!

29 De aceea, comunismul, și așa mai departe, vor câștiga teren așa cum ei o fac, și toate asocierile care le putem face niciodată nu-l va opri. Este prezis să vină. Dar Dumnezeu strigă către Biserica Lui.

30 Cum că această femeie mică trebuie că a fost de calibrul lui Ilie! Deoarece, de obicei acțiunea ta arată ce ești. Și, iarăși, ea a fost aleasă să mențină pe profetul lui Dumnezeu. Amintiți-vă, ea era o Ne-Iudaică, nu o Iudaică.

31 Și țara era înfierbântată. Și fără îndoială că această femeie mică, fiind de calibrul acela, fiind de felul credinciosului... Căci noi vedem că Dumnezeu nu ar fi strigat după ea, dacă ea nu ar fi fost una vrednică să mențină pe profetul lui Dumnezeu. Căci El niciodată nu ar fi trimis pe profetul Lui la o casă care era nevrednică.

32 Aceasta nu a fost alegerea lui. A fost alegerea lui Dumnezeu. Nu era că ea îi porunca lui. Dumnezeu îi porunca lui. El a fost pus lângă un pârâu. Corbii îl hrăneau. Dar aceasta era porunca lui Dumnezeu ca ceva să ia loc. Și Dumnezeu desigur că a mers la o credincioasă de aceeași natură ca a lui Ilie.

33 Ea era o femeie văduvă. Și noi toți știm prin ce ea, o femeie văduvă, ar fi trecut, cu bărbatul ei mort și să crească un băiat tânăr.

34 Și în țările de acolo, ei depindeau de recoltele lor. Ei nu aveau proiecte cum avem noi astăzi, și-și plante de apărare. Ei au depins de recoltele lor. Și din cauza fărâdelegii poporului, și descompunerea lor morală, a adus o secetă peste țară, aici ei toți înfometau și mureau.

35 Iar apoi noi aflăm că fără îndoială ea s-a rugat seară după seară, toată noaptea, așa cum ea începe să vadă că butoiul de făină scădea în jos, în jos, în jos. Și trebuie că a ajuns la un punct până când acolo nu era nici măcar o altă ceașcă de făină în butoi. Tot ce avea ea era doar o mână mică. Moartea venea chiar în poartă, la ușa ei. Căci nu era nici o cale să mai obțină ceva. Toată națiunea înfometa.

36 Și, uleiul, doar o lingură bună a rămas în vasul mic. Doar atât ulei și atâtă făină stătea între ea și moarte. Ea trebuie că a ajuns foarte sinceră cu rugăciunile ei. Voi lăsați să lovească aceea căminul vostru, aceasta va fi puțin mai sincer de cum suntem în dimineața aceasta, când noi știm că moartea zace la ușă.

37 Și eu cred, poate, noi ne-am gândi, poate, aceasta, că ea s-a rugat cât era noaptea de lungă, căci încă mai o zi a stabilit-o. Ea se putea uita la buzele palide ale băiețușului ei în vârstă de vreo trei sau patru ani. Și ea putea vedea propriile ei oase se ofileau, așa cum carnea se ducea de pe ele. Și trebuie că era un lucru teribil, cum această mamă, văzând aceste lucruri petrecându-se. Și, totuși, cu mâinile ei înaintea lui Dumnezeu, rugându-se ziua și noaptea, „Acum noi suntem jos la o mână de făină și o lingură de ulei.”

38 Voi știți, este un lucru ciudat. Fie ca Dumnezeu să lase ca aceasta să pătrundă în fiecare din voi, dacă voi nu mă veți mai auzi predicând. Lăsați ca acesta să fie un mesaj. Este ciudat, foarte ciudat, că uneori Dumnezeu face lucrurile în felul acela.

39 Voi știți, când noi ne-am mărturisit păcatele și am îndeplinit fiecare cerință care o cere Dumnezeu... Noi îl credem pe Dumnezeu. Există circumstanțe care trebuie împlinite, și este în acord cu voia Lui. Și noi ne-am mărturisit păcatele, și noi am făcut toate relele care le-am făcut, îndreptate, am făcut tot ce știm cum să facem. Fiecare cerință care a făcut-o Dumnezeu, sau a cerut, noi am îndeplinit cerința aceea, și totuși El stă liniștit. El doar nu vrea să ne răspundă.

40 Eu sunt sigur că le vorbesc la oameni, în dimineața aceasta, care au ajuns la punctul acela. Eu am fost acolo, de multe ori, eu însumi. Când am mers înapoi și mi-am urmărit viața și am răsturnat fiecare piatră, și eu află că am făcut ceva greșit, eu mă duc și îl mărturisesc și spun, "Doamne Dumnezeule, eu o voi îndrepta," și mă duc să fac așa. Apoi vin iarăși înapoi și zic, "Acum, Doamne, Tu ești Dumnezeu; Tu îmi vei răspunde. Cu siguranță eu am îndeplinit fiecare cerință care Tu mi-ai cerut să fac. Și fiecare cerință, eu am îndeplinit-o." Și totuși El nu se mișcă, pare să stea tăcut, aceea-i când tu trebuie să fi sigur că El este Dumnezeu. Nu fi descurajat. Singurul lucru este, că, în inima ta, să fi sigur de Dumnezeu.

41 Textul meu. Fi sigur, întâi, înainte să faci ceva. Fi sigur, în inima ta, că acesta este Dumnezeu. Și când tu ai îndeplinit tot ce El a spus, atunci tu

Cuvântul lui Dumnezeu, mai întâi. "Chiar dacă păcatele tale sunt ca roșu stacojiu, ele vor fi așa de albe ca zăpada; roșii ca roșu aprins, ele vor fi albe ca lâna." Întâi, Dumnezeu.

110 "Du-te, adu-mi mie puțină plăcintă, mai întâi. Tot ce ai, adu-mi mie." Vei voi tu să dai aceasta în mâinile Lui?

111 Viața mea, tot ceea ce sunt. Sunt în vârstă de cincizeci de ani. "Vrei tu, William Branham, să o așezi la Mine? Vreți voi, voi copilașilor, să vă puneți viața la Mine? Vreți voi? O puteți voi face, persoane bolnave? Vă puteți încrede în Mine? Puneți-mă pe Mine întâi."

112 "Adu o bucată de pâine în mâna ta, și adu-mi puțină apă." Ea s-a uitat la el. Acolo era ceva care-i spunea că omul acela știa despre ce vorbea. Dumnezeu îi cunoaște pe ai Lui. "Oile... oile Mele cunosc Glasul Meu. Ele știu dacă aceasta-i Scriptura sau nu, dacă este corect sau nu."

113 Ea se întoarce, în ascultare. Asta-i ceea ce trebuie să faceți. Și când ea s-a întors, să se supună la ce a spus profetul să facă, atunci a venit tunetul din Cer, care fiecare om așteaptă să audă. Căci, acolo a venit un tunet din glasul profetului, care fiecare păcătos și fiecare persoană bolnavă dorește să audă, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL."

114 Cum dorim noi să auzim Aceasta! Cum că oamenii stăteau în aleea mea, zicând, "Vino la ușa aceasta. Fiica mea este în așa. Pruncul meu, vai, așa de jos. Doar spune cuvântul." Cum poți tu să-l spui înainte ca acesta să fie în gura ta? Tu l-ai spune tu însuși. Dar ei doresc să audă acel, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL."

115 Iată-l venind, peste gard, pentru că ea se supunea. Și întristarea s-a întrerupt. "AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Butoiul nu se va goli, nici urciorul nu va seca, până în ziua când Domnul Dumnezeu trimite ploaie pe pământ." Oh, ce consolare!

116 Ea a făcut plăcinta. Ea a dat-o profetului. Ea a mers înapoi și a făcut ceva pentru ea și fiul ei. Și ei au mâncat și au băut, din belșug, pe pământ.

117 De unde a venit aceasta? Cum a ajuns aceasta acolo? Spuneți-mi mie științific de unde a venit făina aceea. De unde a venit uleiul acela? De unde a venit acesta în acel urciore? Ea l-a golit uscat, în fiecare dimineață. Ea a golit butoiul de făină, în fiecare dimineață, și acesta era uscat. Dar când ea a mers înapoi pentru mai mult, aceasta era acolo. De unde a venit aceasta? Ia pe Dumnezeu pe Cuvântul Lui. Fi sigur de Dumnezeu. El este Creatorul.

118 Tu poate ți-ai pierdut sănătatea. Tu poate ți-ai pierdut părtășia. Ia-L pe Cuvântul Lui. Fi sigur că El este Dumnezeu. Timpurile mohorâte care se arată acum, pot să nu arate așa de mohorâte dacă voi doar luați Cuvântul Lui și sunteți siguri că El este Dumnezeu.

119 În Germania, o dată, am văzut un tablou, și acesta întotdeauna a stat cu mine. Un pictor German a pictat... o pictură care-i-care-i numită "Țara

vede nimic. Ea găsește un băț; o parte din cruce, sacrificiu de sine. Ia o altă bucată, un băț. Și când ea a ridicat acel al doilea băț...

100 O, cât de mohorât trebuie că a fost, moartea zăcând la ușă. Ea și fiul ei trebuiau să mănânce o bucată de plăcintă și să moară. Acea era tot ce era. Și uneori, chiar în mijlocul întristării, când noi auzim glasul.

101 Când ea a ridicat acel al doilea băț și a pornit înapoi, acolo era un glas care a venit peste poartă, a zis, "Adu-mi puțină apă într-un vas."

102 Ea s-a întors să privească, cu aceste două bețe în mâna ei, cu făina și uleiul amestecate și gata. Ea a spus că a pregătit-o, le-a amestecat împreună. Acea-i ce, Cuvântul și Duhul, trebuie să se amestece împreună. Stai pe crucea de sacrificiu de sine, să negi orice care-i contrar la ceea ce ai cerut. Așa este. "Eu am amestecat-o, acum mă duc să iau aceste două bețe."

Și glasul a zis, "Adu-mi puțină apă de băut, într-un vas."

103 Ea se uită, și vede un om stând, rezemându-se de poartă, obrajii subțiri, bărbos, capul chel, privind peste poartă, cu o bucată veche de piele de oaie înfășurată în jurul lui. Se părea că el era cumva un domn bătrân cu o arătare blândă.

104 Ea a zis, "Eu voi împărți apa cu el." Apele Vieții, tu vrei să o dai la oricine, să spui la oricine, să mergi oriunde. "Doar un moment, domnule." Ea pornește înapoi, cu bețele în mâna ei.

105 Și vocea a tunat din nou, "Nu numai că îți împărți apa, ci adu-mi o bucată mică de pâine în mâna ta." Pâinea vieții; apa vieții! Era aceasta a vieții? Ea ar fi murit curând după cum aceea pierea. "Adu-mi apa ta și adu-mi pâinea ta."

106 Ce aflăm noi aici? Ce lecție putem noi afla? "Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, și toată neprihănirea Lui; alte lucruri vor fi adăugate."

"Adu-mi puțină apă și o bucată de pâine."

107 Apoi ea se întoarce, în întristarea ei. Eu o pot auzi zicând, "Domnule," ceva în felul acesta, "tu ești deosebit de oamenii care i-am văzut, și oameni care-i aud vorbind. Tu pari a fi așa de sigur de ceea ce spui. Dar eu am numai destulă făină, doar o mână, și doar o lingură de ulei. Eu am pregătit-o, și o voi găti cu aceste două bețe. Și o voi mânca, eu și fiul meu, și murim. Asta-i tot ce am."

108 Ce auzim noi, atunci, după aceea? "Dar, adu-mi mie plăcinta mică, întâi." Dumnezeu, întâi. Nu contează ce oricare altul zice, ce orice altceva, ce orice evidență, cât de trist arată, orice ar putea fi, luați pe Dumnezeu, mai întâi. Cuvântul Lui, întâi.

109 "Doctorul zice că nu mă pot face bine." Dar, Cuvântul Lui, întâi. "Eu sunt prea mult un păcătos. Eu sunt o prostituată. Eu sunt un jucător de noroc. Eu sunt un bețiv."

ești sigur că El este Dumnezeu, atunci este când credința merge la lucru, chiar acolo. Credința stă nemișcată, căci ea știe că El este.

42 Și tu ai îndeplinit fiecare cerință. Tu crezi că El este, și credința ține tare. Oh, binecuvântat fie Numele Lui! Credința nu se va mișca, căci ea este sigură că Dumnezeu este, și un răsplătitor al acelor care Îl caută cu sârguință.

43 Fie ca aceasta să meargă jos de tot adânc și niciodată să nu se mute de la voi, Tabernacol Branham. Dacă ați îndeplinit cerințele lui Dumnezeu, și în inima voastră credeți că El este, Dumnezeu vă încearcă numai credința, căci Lui îi place să facă asta. Voi v-ați mărturisit păcatul și v-ați îndeplinit fiecare cerință care o cere Dumnezeu, și totuși El stă tăcut, amintiți-vă, credința spune că El este. Atunci credința se ține de aceasta, fără să știe despre ce este vorba, dar ea știe că El este, și este sigură că El este.

44 Apoi, amintiți-vă, dacă El este, Cuvintele Lui trebuie să fie adevărate. Și dacă El ți-a cerut să îndeplinești aceste circumstanțe, și tu ai îndeplinit, El este obligat să aibă grijă de Cuvântul Lui. Nu te da înapoi, să zici, "Ei bine, eu nu am fost vindecat. Eu..." Oh, tu sârmană, credință slabă. Să nu crezi asta. Dacă totul este mărturisit, și totul este afară, și ai îndeplinit cerința lui Dumnezeu, credința ține chiar acolo. Nu există nimic să o miște. El este, și tu ești sigur. "Cei care așteaptă după Domnul își vor reînoi țaria; ei se vor înălța cu aripile unui vultur. Ei vor alerga și nu vor obosi; dacă umblă, nu vor leșina."

45 Așteaptă, când ai îndeplinit cerința Lui. Acea aduce credința ta la o expunere. Dacă ai îndeplinit... cerințele lui Dumnezeu au fost făcute, sau îndeplinite, și ai considerat pe deplin aceasta, și ai făcut tot ce a cerut Dumnezeu să faci, atunci credința ta se odihnește chiar acolo, că El este. Fi sigur de Dumnezeu.

46 Voi știți, Lui îi place să ne încerce. El vrea să vadă reacția credinței voastre. Ați știut voi asta? Lui Dumnezeu îi place să vadă cum veți reacționa. Când tu zici, "O Doamne, eu Te cred. Tu ești Salvatorul meu. Eu cred că Tu ești Vindecătorul. Eu cred că Tu ești Acela Care dă Duhul Sfânt. Și lucrurile care le cer, Tu ești Dumnezeul Care dă aceea." Și atunci când tu îți mărturisești toate păcatele și promiți lui Dumnezeu ce vei face dacă El lasă să te faci bine, și atunci pentru că aceasta nu se întâmplă, tu o iei la fugă pe undeva ca un laș. Dumnezeu nu poate folosi aceea. Nu există nici o cale ca El să te folosească. Nu există nici o cale ca El să-ți răspundă, pentru că El răspunde numai prin credință. Atunci, dintr-o dată, tu pleci, și El nu poate răspunde. Dar credința reală, adevărată stă acolo, fiind sigură că Dumnezeu este. Fi sigur că El este.

47 Și dacă Dumnezeu cere ca acest lucru să se facă, să-ți mărturisești păcatele, și așa mai departe, și tu ai făcut aceasta, credința zice că El este, este sigur că aceasta urmează să se întâmple. Cerința ta trebuie să fie

acordată. Oh, eu-eu sper că nu pierdeți asta. Dacă voi sunteți siguri de Dumnezeu, Dumnezeu este sigur de Cuvântul Lui. El așteaptă numai să vă încerce.

El a făcut-o de multe ori. Să recapitulăm un caz sau două.

48 Să ne gândim la copiii Evrei. Ei nu trebuiau să se închine la un idol. Dumnezeu avea încredere în ei. Și când au auzit că trebuiau să se ducă la cuptorul aprins, au zis, "Dumnezeul nostru este în stare să ne scape de la acest cuptor. Dar dacă El nu o face, noi nu ne vom închina la nici unul din idoli voștri." Vedeți, ei erau siguri și certți de Dumnezeu.

49 Ei știau că El era Iehova. Ei știau că El a răspuns rugăciunii. Dar dacă El o făcea în cazul lor, sau nu, aceasta va trebui să fie spre bine. Astfel ei doar și-au făcut declarația lor, și-au mărturisit păcatele, și au pășit la moarte.

50 Când se duceau la cuptorul aprins, știind că ei erau siguri, că, dacă Dumnezeu îi lasă să ardă, El îi va învia din nou, în înviere. Ei erau siguri de Dumnezeu, pentru că ei știau că Dumnezeu va lucra totul spre binele lor. Și când suntem siguri de Dumnezeu, știm că Dumnezeu lucrează totul spre binele nostru.

51 Deci, ei au făcut o declarație. Ei erau siguri, și ei au pășit drept în cuptorul aprins. Și Dumnezeu i-a lăsat să pășească acolo; șezând, se uita la ei. El a vrut să le vadă reacția.

52 Când, împăratul a zis, "V-ați aplecat când a sunat trâmbița?"

Ei au zis, "Nu. Noi nu ne-am închinat." Acolo-i credința voastră, ținând tare.

"Bine, atunci, dacă nu v-ați închinat, cunoașteți voi decretul meu?"

"Da, noi cunoaștem decretul tău."

"Decretul meu este că cuptorul va fi aprins de șapte ori mai fierbinte de cum a fost vreodată, și vă voi arunca acolo. Vreți voi acum să vă închinați?"

"Nu. Noi nu ne vom închina." Acolo era credința lor.

53 Dumnezeu zice, "Bine, Eu voi vedea ce vor face ei privitor la aceasta. Eu voi vedea ce reacție are credința lor."

54 Deci el a zis, "Legați-le mâinile, și legați-le picioarele, și porniți-i spre cuptor." Și ei au mers sus la acel cuptor, cu focul în fețele lor. Dumnezeu încă stătea, privind la aceasta. Dar ei erau siguri că El era Dumnezeu. Ei și-au făcut mărturisirea. Ei au făcut totul drept, despre care au știut ei. Ei erau siguri că El era Dumnezeu.

55 Deci ei au mers drept în sus la cuptorul aprins. Chiar în ultimul moment, acolo vine El călărind afară din ceruri, pe un car de vânt, a ventilat flăcările jos de pe ei, în timp ce El îi consola și vorbea cu ei.

56 Dumnezeu vă lasă credința să vină la punctul unde aceasta va reacționa.

acest ulei era Duhul. Și Duhul, amestecat cu Adevărul, trebuie să aducă ceva. Puse împreună, aceasta face o plăcintă. Oh!

91 Unde este credința voastră? Când Cuvântul lui Dumnezeu este predicat în simplitatea Lui, deși în Puterea Lui, că Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci, și Cuvântul merge înainte ca Făina, voi aveți Uleiul să-l amestecați cu Acesta. Aceasta poate fi doar o mână mică, sau o lingură, dar, orice este, acesta-i real.

92 Acum pentru ce este acesta gata? Este gata pentru cruce. Este gata pentru sacrificiu de sine. Asta-i ceea ce trebuie să faceți. Dacă Cuvântul a fost predicat, și tu ai Duhul și Acesta-i amestecat împreună, este sacrificiu de sine să negi fiecare durere, să negi fiecare boală, să negi orice care-i contrar la Cuvântul lui Dumnezeu, și să stai pe aceasta.

93 Doctorul zice aceasta, aceea, ori cealaltă; nu contează nici un pic. Tu stai pe Acesta, pentru că Dumnezeu a spus așa. Făina a venit. Tu ai Uleiul. Tu Îl amesteci împreună.

94 Acum, eu aud o voce. Este puțin după lumina zilei. O voce vorbește, și a zis, "Du-te afară în curte și ia două bețe." Ați observat, Scriptura a zis "două bețe"? Crucea. Ea are făina și uleiul, dar ea urmează să fie chemată, să acționeze acum; acționează cu aceasta. Cât de mult ai, atâta Făină sau Ulei cum ai nevoie, dar tu trebuie să acționezi; sacrificiu de sine.

95 Două bețe. În timpurile vechi ei nu au găsit o cale mai bună să facă un foc. Când iei un băț și-l așezi peste un băț, îl aprinzi în mijloc, tu împingi ambele capete. Indienii își ard focul lor. Eu 1- am ars, de multe ori, toată noaptea. Doar iei un buștean, și acesta pus așa, și unul pus așa, și doar continui să-l împingi în foc așa cum arde.

96 Acel băț era crucea. "Două bețe," a spus Biblia. Glasul a zis, "Du-te prin curte și ia două bețe." În același timp, pe munte, acolo era un glas care a tunat jos la profet și a zis, "Du-te la cetate. Eu am poruncit." Oh, vai! Ei amândoi s-au supus. Ceva trebuie să se întâmple. Ei amândoi se supun.

97 Dacă predicatorul predică Cuvântul, și omul care Îl primește Îl crede și acționează asupra Lui, ceva trebuie să se întâmple. Dacă ești un păcătos, va trebui să fi salvat. Dacă ești bolnav, va trebui să fi vindecat, pentru că Dumnezeu a promis-o, dacă noi suntem siguri de Dumnezeu.

98 Tot așa de sigur cum El este Dumnezeu, El trebuie să-și țină Cuvântul Lui. Sigur! Atunci porunca a fost, "Du-te la cetate, căci Eu am poruncit unei femei văduve." O viziune a apărut înaintea profetului. Aici vine el, umblând. El nu știe unde se duce; aceasta nu contează. El doar se supune.

99 Ea nu știe unde vor sta bețele, dar există două bețe în curte pe undeva. Ea o pornește. Merge afară în curte. Se uită în jur, "O, ce cald!" Țipetele din cetate, pungașii de noapte venind acolo înăuntru, învâlmășindu-se înainte, bând vinul lor, și așa mai departe. Ea se uită în jos pe stradă. Nu

81 El a spus asta despre Iov. A zis, „Fă-i orice vrei tu, dar să nu-i iei viața, căci Eu știu că el Mă iubește. El a făcut jertfa de ardere. El a îndeplinit cerințele. El a făcut ce Eu i-am spus să facă, și el o crede. Acum rostogolește-l peste cărbuni dacă vrei.” El a luat totul de la el. Dumnezeu i-a dublat când El i-a dat-o înapoi. Sigur, El o face.

82 El pune credința noastră la o încercare, să vadă dacă noi într-adevăr credem că El este Dumnezeu.

83 Femeia aceea mică, fără îndoială, a zis, "M-am rugat. M-am rugat. Eu știu că sunt una nevrednică dintre Neamuri."

84 Amintiți-vă, Isus a vorbit despre ea în Biblie. El a zis, "Nu erau acolo multe văduve în zilele lui Ilie? Dar el a fost trimis numai la una, și ea era una dintre Neamuri."

85 "Oh," a zis el, "Mă rog." Poate, când ea a văzut cea ultimă plăcintă mică, moartea deja a intrat pe poartă și a venit la ușă. Încă o mușcătură, fiecare, și ea și fiul ei mureau. Eu o pot vedea, toată noaptea, rugându-se, vânturile fierbinți suflând, și pământul pârjolit, și oamenii plângând și țipând pe străzi. Ea umbla în jur, prin casă. Ea s-a uitat la băiețelul ei. S-a uitat la pijamaua lui mică; ea era toată afară, și picioarele lui scoase în afară. S-a uitat la mâinile ei, zbârcite. Ea umbla înainte și înapoi, dar ea a zis, "Eu știu că El este Dumnezeu. Mi-am făcut toată mărturisirea mea. Am făcut tot ce El a cerut. Eu cer viețile noastre, pentru slava Lui." Dumnezeu a văzut-o.

86 Ceilalți se duceau afară și aveau un mare dans pe undeva, înfrumusețându-se, având un spectacol modern de televiziune sau ceva, comportându-se cu lumea. Dar femeia aceea era singură cu Dumnezeu.

87 S-a crăpat de ziuă. Ea a zis, "Micuțul a plâns toată noaptea după ceva să mănânce. Ce voi face eu cu o mână mică de făină?"

88 Voi știți, cea făină era Cristos. Orice cercetător al Bibliei știe că Cristos era oferta de Făină. Și cea jertfă de făină a trebuit să fie măcinată cu o piatră specială, la fel, până când a tăiat fiecare bucățică de bob la fel; pentru că Isus Cristos este același, ieri, azi, și în veci. Și fiecare credincios crede aceea și se odihnește asupra acesteia. Aleluia! Voi puteți avea toată religia voastră veche, rece formală care o vreți. Pentru mine, eu cred că Cristos este același ieri, azi, și în veci. Eu iau poziția în lumea necredincioșilor. Eu încă cred că El este același ieri, azi, și în veci.

89 Pietrele aceea au tăiat fiecare bucățică din aceasta chiar la fel, pentru că El este același. El este același Dumnezeu care El era atunci, El este chiar acum, în dimineața aceasta. El întotdeauna va fi același. Asta-i ce însemna făina.

90 Și uleiul înseamnă Duhul, așa cum noi știm conform cu Ezechiel 4, și așa mai departe. Acela-i motivul că noi ungem cu ulei; acesta-i Duhul. Ce este aceasta? Așa cum Sfântul Ioan 4, "Așa ceva caută Tatăl să I se închine în Duh și în Adevăr." Isus era Adevărul. El era jertfa de Făină, și

57 Acolo era Iov, din Vechiul Testament, când Satan, acuzatorul nostru, l-a acuzat că era un păcătos în secret. Dar Iov știa că nu a păcătuit. El știa că a mărturisit tot ce a făcut, și a pus o jertfă de ardere acolo afară. Acea era cerința lui Dumnezeu. Acea era tot ce a cerut Dumnezeu, era acea ardere aprinsă și o mărturisire. Și Iova făcut lucrurile acelea.

58 Și Satan a zis, "Eu îi voi lua cămilele, căci el este un om bogat. Eu îi voi lua oile." Și în final el i-a luat copiii, cel mai apropiat de inima lui.

59 Totuși, Iova stat liniștit, căci el cunoștea pe acel Dumnezeu, bine, el era sigur că El era Dumnezeu, căci a vorbit cu El, și i-a îndeplinit cerințele Lui. El a cercetat în jos și a aflat, "Eu am făcut fiecare jertfă de ardere. Am spus în inima mea, 'Poate când fiii mei au dat un-un praznic, și fiicele mele au participat, poate că ei au păcătuit în secret în inima lor, deci voi oferi o jertfă de ardere ca din partea lor și mărturisesc greșeala lor.'"

60 O Dumnezeule! Când un om ține ce a spus Dumnezeu să facă, este sigur că El este Dumnezeu, El trebuie să răspundă. Credința Îl cheamă pe scenă, de fiecare dată.

61 Când ai făcut ceea ce știi că este drept, când ai îndeplinit cerințele Lui, când ai mărturisit și ai îndreptat, și ai făcut restituiri, și le-ai pus înaintea lui Dumnezeu. Mie nu-mi pasă cât de tăcut este El, El încă este Dumnezeu, așteptând să pui credința aceea acolo. Tu ți-ai făcut lucrările, acum El vrea să-ți vadă credința prin lucrările tale. El vrea să vadă ce vei face.

62 Dacă ai fost uns și s-a făcut rugăciune pentru tine, Dumnezeu așteaptă să vadă ce vei crede tu despre aceasta. Nu să alergi sus Duminica viitoare, și să alergi ziua următoare, și când următorul vindecător vine prin oraș. El așteaptă să vadă reacția ta asupra credinței tale. Nu să mergi înapoi, ziua următoare, și să zici, "Mă simt așa de rău, eu nu presupun că am fost vindecat." Tu nu ești potrivit pentru rândul de rugăciune, în primul rând. Tu nu ești. Tu nu ești. Tu nu ești gata, încă. Tu nu crezi că El este Dumnezeu. Eu nu...

63 Ai putea spune, "Frate Branham, eu nu sunt de-acord cu tine." Propriile tale acțiuni dovedesc ceea ce ești. "După roadele lor îi veți cunoaște." Dacă un om zice că el este un Creștin, și el încă bea, și fumează, și jocuri de noroc, și spune glume murdare, și zice, "Parte din Biblie este corectă, și o parte nu," el ar putea predica Evanghelia, și să nege parte din Biblie, el încă este un păcătos. El nu este în ordine, încă.

64 Dar când tu mărturisești deschis că Dumnezeu este același Dumnezeu, și viața ta aplicată în mâinile Lui, a fi, "Doamne, eu sunt lutul; Tu ești Olarul," atunci cere ceea ce vrei. Credința niciodată nu se va muta. Ea va sta chiar acolo.

65 Deși circumstanțele vor părea să cadă de la dreapta și stânga, dar credința aceea niciodată nu se mișcă, pentru că tu ești sigur că El este

Dumnezeu. Și dacă El este Dumnezeu, El își ține promisiunea Lui. El nu poate face o promisiune și să o încalce. Dacă El este Dumnezeu, El trebuie să-și țină promisiunea Lui. Oh, eu iubesc asta. El trebuie să stea cu aceasta.

66 Iov și-a făcut ofertele; el a făcut totul. El știa că el era drept. Și iată-i venind pe aici membri bisericii, unii din bisericile din alte denominațiuni, zicând, "Iov, tu ai putea tot atât de bine să mărturisești că ești un păcătos, căci Dumnezeu nu te-ar lăsa să fii pedepsit în felul acesta dacă nu erai un păcătos."

67 Dar Iov a zis, "Eu mi-am făcut mărturisirea. Eu am pus jertfa de ardere afară înaintea lui Dumnezeu, și eu nu sunt un păcătos." El știa unde stătea. Atunci totul a mers înainte, doar înainte și înainte și înainte, tot atât de tare cât putea merge, încercând să-l înjosească pe Iov, și să-l aducă pe Iov la un punct unde el l-ar tăgădui pe Dumnezeu și să nege acea jertfă de ardere. Chiar în minutul când tu iei acțiune asupra oricărui lucru care-l mărturisești, aceasta arată slăbiciunea ta, îndoiala ta de Dumnezeu. Tu îi ceri lui Dumnezeu ceva, și umbli în jur îndoindu-te de aceasta, atunci tu ești un îndoitor și nu un credincios.

68 Iov știa unde stătea, și el a stat ferm pe temelia aceea.

69 Nu-i de mirare că Perronet a zis, în ceasul morții lui:

Pe Cristos, Stânca solidă, eu stau;

Toate celelalte terenuri sunt nisipurimișcătoare.

70 Pe stânca aceea solidă a mărturisirii lui Iov, chiar și iubita lui soție l-a lăsat. Când sănătatea lui era dusă, și buboaiile erau peste tot pe el, și s-a scărpinat și a blestemat ziua în care s-a născut. A zis, "Fie ca soarele nici măcar să nu strălucească! Fie ca luna să stea jos noaptea."

Soția lui a zis, "Iov, tu ești așa de mizerabil. De ce nu blestemi pe Dumnezeu și să mori?"

71 El a zis, "Tu vorbești ca femeile nesăbuite." El era sigur că acolo era un Dumnezeu, și el a îndeplinit cerințele. Oh, mă simt religios. El a știut că el a îndeplinit cerințele lui Dumnezeu, și aceea o stabilește. Dumnezeu îi încerca credința. El o va încerca pe a voastră. El o va încerca pe a mea.

72 Dar când noi am îndeplinit cerințele Lui, "Pocăiți-vă fiecare din voi și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre, și veți primi darul Duhului Sfânt," aceea este promisiunea Lui. "Dacă este careva printre voi bolnav, chemați pe bătrânii bisericii. Ei să vă ungă cu ulei, și să se roage peste voi. Rugăciunea de credință va salva pe bolnav, și Dumnezeu îi va învia." Aceea o stabilește. "Mărturisiți-vă greșelile, unul la altul, și rugați-vă unul pentru altul." Voi ați îndeplinit cerințele lui Dumnezeu.

73 "Aceste semne vor urma pe cei ce cred. În Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; dacă ei ridică șerpi sau beau lucruri mortale,

aceasta nu-i va vătăma; dacă își pun mâinile peste bolnavi, ei se vor reface." Aceea o stabilește.

74 Fi sigur de Dumnezeu. Fi sigur, că în inima ta, tu crezi că acela este Cuvântul lui Dumnezeu. Iov era.

Nevasta lui a zis, "De ce nu Îl blestemi și să mori? Păi, tu devii tot mai rău tot timpul."

75 Cum îi place lui Satan să arunce asta la voi. "Păi, tu nu ești mai bine decât cum ai fost când ai fost uns. Tu nu ești mai bine decât cum ai fost când predicatorii aceia s-au rugat pentru tine. Predicatorii aceia nu sunt corecți, în primul rând." Aceasta nu contează cu privire la acel predicator. Este credința ta în Dumnezeul cel viu, care contează. Nu ce este predicatorul; aceasta-i ce Dumnezeu este. Nu predicatorul a făcut promisiunea; Dumnezeu a făcut promisiunea. Nu depinde de predicator; aceasta depinde de Dumnezeu, și credința ta să crezi că acela-i Dumnezeu. Deci fi sigur de Dumnezeu. Fi sigur că acesta-i Dumnezeu, și acela-i Cuvântul lui Dumnezeu. Și Dumnezeu este în Cuvântul Lui.

76 Și Iov a zis, "Tu vorbești ca o femeie nesăbuită." A zis, "Domnul a dat, și Domnul a luat; binecuvântat fie Numele Domnului." El era sigur că acolo era Dumnezeu.

77 Și când el a scos aceea din gura lui, tunetele au început să răcnească și fulgerele au început să lumineze. Dumnezeu s-a mutat pe scenă. Aceasta întotdeauna Îl cheamă pe scenă. El a stat tăcut pentru mult timp.

78 Asta-i ce face El. Priviți la această grămadă de Americani îndreptată spre iad, fățarnici care merg la biserică. Eu nu sunt mânios. Dar păcatul mânie pe oricine care este drept cu Dumnezeu. Nu mânios pe națiune, nu mânios pe oameni, ci eu sunt mânios pe diavolul care a cauzat ca aceste lucruri să orbească pe oameni.

79 Acești păstori și predicatori orbi îi lasă să le meargă cu vreun fel de teologie mică făcută de om. Tu trebuie să fii născut din nou. Și Dumnezeu își ține Cuvântul Lui. Văzându-l cum el îi alină. Mai bine să fiți siguri că există Dumnezeu. "Având o formă de evlavie, și tăgăduindu-i Puterea."

80 Această sărmană, femeie mică, ea știa că El era Dumnezeu. Așa cum butoiul acela scădea în jos, jos, jos, jos, circumstanțele au ajuns mai rău și mai rău, tot timpul. Dar Dumnezeu lăsa să devină în felul acela. Lui doar îi place să facă asta. Lui îi place să-ți pună credința la încercare, să vadă cum vei acționa asupra ei, te lasă să fi uns și să ți se facă rugăciune, apoi să te facă mai rău. A zis, "Vino, Satan, pune-l la încercare. Eu știu că el Mă crede." Binecuvântat fie Dumnezeu în veci! Oh, vai! [Fratele Branham își bate palmele de două ori – Ed.] "Pune-l la o încercare acum. Eu știu că el M-a luat pe Cuvânt pentru aceasta." Ar putea El spune asta despre tine?